

Efektem tego jest znaczna synantropizacja roślinności oraz degradacja struktury ekologicznej terenu.

Rolnicze użytkowanie gruntów (przede wszystkim gruntów ornych) w znacznym stopniu przekształciło pierwotne siedliska, które uległy wyjałowieniu. Zmianie uległy przede wszystkim gleby – ich naturalny układ poziomów został zniszczony przez powstanie warstwy płuźnej. Zmiany obserwowane są również w rejonie łąk kośnych i pastwisk, gdzie uproszczeniu uległ skład szaty roślinnej oraz hamowana jest sukcesja drzew i krzewów.

Na niewielkiej części terenów użytkowanie rolnicze zostało w ostatnich latach zaprzestane. Wykształciły się tutaj wieloletnie ugory, na których rozpoczęła się sukcesja drzew (głównie sosny). W przypadku dalszego braku ingerencji ze strony człowieka, zachodzić będzie wtórne zalesianie tych terenów.

W związku z zamiarami inwestycyjnymi, obszar objęty projektem planu najprawdopodobniej zostanie w znacznym stopniu przekształcony. W momencie realizacji zamierzeń inwestycyjnych należy prognozować zmiany w środowisku polegające m.in. na:

- przekształceniu przypowierzchniowych struktur geologicznych w związku z pracami ziemnymi wykonywanymi w celu posadowienia budynków lub budowy nowych dróg (możliwa będzie konieczność częściowej wymiany gruntów);
- likwidacji aktualnej roślinności w miejscach posadowienia budynków, budowy dróg i chodników oraz innej towarzyszącej infrastruktury;
- częściowym osuszeniu terenu w rejonie podmokłych łąk i pastwisk;
- zmianie w lokalnym obiegu wody (ograniczeniu infiltracji do podłoża, intensyfikacji procesów parowania);
- zmianie krajobrazu w wyniku wprowadzania nowej zabudowy na otwartych terenach równinnych.

Zmiany, jakie zachodzić mogą w środowisku na etapie funkcjonowania ustaleń projektowanego planu, będą ściśle uwarunkowane zaprojektowanymi funkcjami terenu. Wstępna ich ocena, powinna zostać przedstawiona w Prognozie oddziaływania na środowisko, sporządzonej na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.